

[Pernille Forchhammer]

Når vi siger, at en international dimension af undervisningen er nødvendig, så mener vi ikke kun en styrkelse af fremmedsprog, men vi mener, at også kendskab til f.eks. EF og FN er nødvendigt. Vi mener ikke, at den opgave vil kunne klares ved at putte et par ekstra obligatoriske emner ind eller ved at putte FN og EF ind i det beskårne historie- og samfundsfag.

Det er nødvendigt med en international dimension af hele undervisningen, og det savner vi noget om i bemærkningerne.

Når Socialdemokratiet siger, at vi mener, det er nødvendigt med dannelsen af nogle nye fagområder, er det, fordi fag- og emnetrængslen i folkeskolen er enorm. Vi mener, at en anden organisering af undervisningen kan give nogle bedre sammenhænge end i dag og kan være rationaliserende i forhold til tidsforbruget i dag.

Ministerens løsning er, at vi åbner for, at de skoler, som gerne vil denne undervisning, får lov til det. Men hvis den fulde gevinst af de brede fagområder skal hentes, så mener vi, det er nødvendigt med en landsdækkende definition på de nye fag og deres mål. Ellers forsvinder folkeskolens fælles grundlag, og det ønsker ministeren jo heller ikke.

Ministeren foreslår, at ordet alsidig udgår af formålet, og at skolens undervisning og dagligliv ikke længere skal bygge på åndsfrihed og demokrati. Samtidig foreslås det, at de mindste elever ikke skal være repræsenteret i skolebestyrelser ved små skoler.

Det er en uheldig indskrænkning af folkeskolens demokrati. Socialdemokratiet betragter skolens demokratiske opgave som noget helt centralt, og vi mener tværtimod, at området trænger til en styrkelse bl.a. gennem stemmeret til elever og medarbejdere i skolebestyrelser og en udbygning af en dialog om den daglige undervisning. Skolen uddanner ikke blot til arbejdsmarkedet, men også til fritids- og familielivet og til livet som aktiv borger i et demokrati.

Jeg har forsøgt i hovedtræk at redegøre for de forskelle, der er mellem ministerens forslag og Socialdemokratiets tanker. Jeg tror, det bliver nødvendigt, at vi taler sammen og får afklaret nogle af begreberne, hvis vi sammen vil sikre en fremadrettet, tidssvarende og forbedret folkeskole baseret på et stabilt og bredt politisk flertal.

Eva Møller (KF):

Flere års erfaring har lært mig, at det, man siger, trænger bedre ind, hvis man sætter tempoet lidt ned, så jeg vil undlade at slå fru Pernille Forchhammers tempo, selv om jeg såmænd sagtens kunne.

Jeg vil, i modsætning til fru Pernille Forchhammer, støtte det forslag, der ligger fra undervisningsministerens side, men det er vel næppe hverken nogen overraskelse eller hemmelighed for nogen i denne sal.

Set med Det Konservative Folkepartis øjne er det foreliggende lovforslag en klar forbedring af den folkeskolelov, vi har i øjeblikket. Det illustreres vel også af, at jeg har tilkendegivet, at vi kan støtte lovforslaget, mens vi ikke stemte for den foreliggende folkeskolelov.

Jeg må jo konstatere ligesom den forrige ordfører, at det er svært at nå det hele inden for de tildelte 5 minutter, men hvis jeg skal nævne nogle af de punkter, som giver os anledning til glæde og tilfredshed i den konservative folketingsgruppe, så vil jeg gerne sige, at vi er tilfredse med den ændring, der sker af formålsparagraffen. Det betyder ikke, at den ikke kunne udformes i andre ord; det, vi lægger vægt på, er begreberne, præciseringen af indholdet. Vi har her lagt vægt på, at der tales om en styrkelse af den danske kultur, at der i folkeskolen skal lægges vægt på dansk kultur, herunder på kristendommen som en del af den danske kultur. Vi har lagt vægt på, at samspillet med naturen og dermed miljøet osv. skal medinddrages i folkeskolen, og vi har lagt vægt på, at man taler om en sammenkædning mellem rettigheder og pligter i formålsparagrafferne. Vi finder, det er en god ting, at man ikke kun præciserer rettighederne – som vi jo desværre alle sammen alt for ofte gør – og så glemmer de pligter, der følger med.

Jeg har også med tilfredshed konstateret, at der lægges op til en mulighed for flere timer. Med den vejledende timeplan, ministeren foreslår, gives der i forhold til den eksisterende vejledende timeplan mulighed for flere timer på langt de fleste klassetrin. Det er vi i Det Konservative Folkeparti af flere forskellige grunde tilfredse med, men nok først og fremmest fordi vi ønsker, at danske skolebørn skal have den samme mulighed, som skolebørn i andre lande har, for at få flere undervisningstimmer. Hvis vi ser på de lande, vi sædvanligvis